

- ΗΛ.* ὦ φίλταθ', ὡς μ' ἠϋφρανας εἰς ὕπνον πεσών.  
 βούλη θίγω σου κἀνακουφίσω δέμας;  
*ΟΡ.* λαβοῦ λαβοῦ δῆτ', ἐκ δ' ὄμορξον ἀθλίου  
 220 στόματος ἀφρώδη πέλανον ὀμμάτων τ' ἐμῶν.  
*ΗΛ.* ἰδού· τὸ δούλευμ' ἠδύ, κοῦκ ἀναίνομαι  
 ἀδέλφ' ἀδελφῆ χειρὶ θεραπεύειν μέλη.  
*ΟΡ.* ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρά, καὶ χμῶδη κόμην  
 ἄφελε προσώπου· λεπτὰ γὰρ λεύσσω κόραις.  
 225 *ΗΛ.* ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα,  
 ὡς ἠγγρίωσαι διὰ μακροῦς ἀλουσίας.  
*ΟΡ.* κλινόν μ' ἐς εὐνήν αὐθις· ὅταν [μ'] ἀνῆ νόσος  
 μανίας, ἀναρθρός εἰμι κἀσθενῶ μέλη.  
*ΗΛ.* ἰδού. φίλον τοι τῶ νοσοῦντι δέμνιον,  
 230 ἀνιαρὸν ὄν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως.  
*ΟΡ.* αὐθίς μ' ἐς ὄρθον στησον, ἀνακύκλει δέμας·  
 δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὕπο.  
*ΗΛ.* ἦ κἀπὶ γαίας ἀρμόσαι πόδας θέλεις,  
 χρόνιον ἴχνος θεῖς; μεταβολὴ πάντων γλυκύ.